ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № 49-354-04-254
Дата: 27 / 11 2023 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО
БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

16[38]
офиц

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 80, ал. 1 от ПОДНС внасям(е) аргументирано предложение за изменения и/или допълнения на приетия на първо гласуване законопроект за изменение и допълнение на ЗДДФЛ №49-302-01-66 от 07.11.2023 год. внесен от МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ, както следва:

1. **Параграф 4**, предвиждащ създаването на нов чл. 22ж, състоящ се от четири алинеи, ДА ОТПАДНЕ ИЗЦЯЛО.
2. **Параграф 5**, предвиждащ изменението на чл. 24, ал. 1 от ЗДДФЛ, с ново текстово съдържание, ДА ОТПАДНЕ ИЗЦЯЛО.
3. **Параграф 18**, съгласно който в §1 на Допълнителните разпоредби се прави изменение под т. 1-В т. 26 буква „а“ се добавя „както и правоотношения, които по своя характер представляват наемане на работна сила, без да е сключен трудов договор“, ДА ОТПАДНЕ.
4. **Параграф 18**, съгласно който в §1 от Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения в т.2 се създава т.65 ,с която се уточнява че предварително неопределени допълнителни парични плащания за добро обслужване, получени при и по повод изпълнение на трудовите задължения на работника или служителя ,неплатени пряко от работодателя, СЛЕДВА ДА ОТПАДНЕ.
5. **Параграф 19** от Заключителните разпоредби, в който се предлага промяна в чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО, след думите „източника на финансиране“, се добавя-„както и лицата в правоотношения, който по своя характер представляват наемане на работна сила, без да е сключен трудов договор“, следва ДА ОТПАДНЕ.

МОТИВИ:

По т.1: Направеното в закона предложение за изменение и допълнение на ЗДДФЛ очевидно има идеята да даде възможност за ползване на данъчни облекчение чрез приспадане от годишната данъчна основа на 0.5 на 100 от платения от тях данък добавена стойност. От направените проучвания на различни организации – синдикални и НПО, занимаващи се с проблеми на данъчното законодателство, установяват, че така предложеният начин за намаляване е неефективен и неприложим, т.е. липсва действителният смисъл от събиране на данни от фискални и системни бонове и регистрирането им в НАП, като е установено, че за да се получи този ефект би следвало да се реализира сума в размер на 1 200 000 лева от плащания в брой, за да се постигне максималния обхват на намаления данък в размер на 1200 лева годишно. Ето защо считаме, че то не създава облекчение, а създава допълнителни административни трудности, което е неефективно, затова считаме, че текстът следва да отпадне.

По т.2 и т. 4: Идеята на вносителите на тези две изменения, визирани в Параграф 5 и Параграф 18 с дадената дефиниция в точка 65 за предварително неопределени допълнителни парични плащания е да се предприемат действия по облагане на тези неопределени допълнителни плащания (бакшиши), като част от получаваното от служители или работници трудово възнаграждение. Очевидно е, че да се стигне до едно такова облагане на тези допълнителни парични плащания,. Същите ще следва да бъдат установявани по някакъв ред, тъй като те нямат постоянен характер, както на плащания, така и на техния размер, ще се стигне до липса на реален критерий за тези плащания, а самият работодател ако бъде ангажиран със събирането на тази информация и подаването ѝ в НАП изначално няма да е в състояние да извърши тази задача, тъй като в противен случай, би следвало самият работодател да получа всички плащания от клиенти, т.е. да изземе функциите и част от трудовите задължения на работника или служителя. Отделно от това не е ясно какъв ще бъде вида на облагането, кое лице ще бъде обложено или пък по какъв начин то следва да декларира или внася този данък, от чие име и за чия сметка. Ето защо, считам, че тази промяна е неясна от една страна, неосъществима на практика, от друга и няма да допринесе за повишаване на приходите в бюджета, но ще създаде допълнителни административни трудности при осъществяване на трудовата дейност спрямо лицата, към които е насочена. Щом липсва обществен интерес и е налице невъзможност от повишаване на приходите в бюджета, то наличието на тази разпоредба е излишно.

По т. 3 и т. 5: Предлаганите промени в Параграф 18, т. 1 и Параграф 19, т. 1 според идеята на вносителя на законопроекта дават възможност на данъчната администрация всъщност да определя по тяхно усмотрение дали

един договор е трудов или граждански и да взимат съответните санкционни мерки спрямо приети за трудови договори, които са сключени по реда на ЗЗД. Считаме, че така направеното предложение противоречи от една страна на действащото към момента законодателство и възложените от специалния закон легитимност на Агенция „Инспекция по труда“, която е оторизирана да извършва необходимите проверки относно валидността на едно трудово или облигационно отношение, приравнено като такова. Даване на възможност на Министерство на финансите, в лицето на НАП да определя съдържанието на един договор би довело до изземване на тази специална правоспособност и то от орган, който няма специфичната експертност за установяване на този факт. Тук следва да се има в предвид и правната характеристика на двата договора, която е коренно различна – гражданският договор се обосновава на вид облигационна връзка, която би могла да бъде договор за поръчка, договор за изработка, договор за услуга и трудовия договор, който се основава на базата на КТ и има за цел регулиране на взаимоотношенията между работодател и работник с всички последици от това. Дали един договор е трудов или граждански има изключително много различия в реквизитите на двата договора, а и досегашната практика показва, че при подаване на сигнали за опит за прикриване на трудови договори под формата на граждански, „Инспекцията по труда“ успешно е предприемала действия за установяването на този факт, включително чрез съдебни решения, в които по принципа на специалното доказване е установяване действителната воля между страните. Затова считаме, че ако служителите на финансовото министерство имат съмнения относно характера на един граждански договор, то би следвало да се използва досегашния ред, да се сигнализира „Инспекцията по труда“, която като компетентен орган и при преценка да предприема необходимите действия по обявяването му за трудов договор, включително и чрез съдебна намеса. Създаването на втори център за проверка и констатация относно това дали един граждански е граждански или трудов считаме, че е незаконосъобразен, допълнително затрудняващ отношенията между страните, поради което считаме, че този текст следва да отпадне.

ВНОСИТЕЛ/И/:

Десислава Атанасова

Владимир Балтев

Теменужка Петкова

Александър Иванов

Жечо Станков

Красимир Вълев

Делян Добрев

Ирен Димова